Stuk **1672** (2002-2003) – Nr. 1

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2002-2003

22 april 2003

ONTWERP VAN DECREET

houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende het opstellen, het uitvoeren en het opvolgen van een Nationaal Klimaatplan, alsook het rapporteren, in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering en het Protocol van Kyoto

INHOUD

Blz.

Memorie van toelichting 3

Voorontwerp van decreet 9

Advies van de Raad van State over het voorontwerp van wet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende het opstellen, het uitvoeren en het opvolgen van een Nationaal Klimaatplan, alsook het rapporteren, in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering en het Protocol van Kyoto 13

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 17

Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen 21

Advies van de Raad van State 27

Ontwerp van decreet 31

BIJLAGE : Samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende het opstellen, het uitvoeren en het opvolgen van een Nationaal Klimaatplan, alsook het rapporteren, in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering en het Protocol van Kyoto 33

MEMORIE VAN TOELICHTING

INLEIDING

Voorliggend ontwerp van decreet beoogt de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende het opstellen, het uitvoeren en het opvolgen van een Nationaal Klimaatplan, alsook het rapporteren, in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering en het Protocol van Kyoto. Het is de bedoeling van het samenwerkingsakkoord de netto uitstoot van CO_2 en andere broeikasgassen te beheersen.

Het beheersen van deze uitstoot volgt uit de ratificatie op 16 januari 1996 van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering (1992) en uit de ondertekening van het Protocol van Kyoto op 29 april 1998, alsmede de goedkeuring door het Vlaams Parlement van dit protocol op 30 januari 2002.

De Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu (ICL), bestaande uit de permanente leden uitgebreid met de eerste minister, de gewestelijke ministers-presidenten, de federale minister voor begroting, de ministers bevoegd voor energie, transport, fiscaliteit, ontwikkelingssamenwerking en de gewestelijke ministers van economie (hierna genoemd de uitgebreide ICL) heeft op 22 februari 2001, ter goedkeuring van de notulen van 14 december 2000, beslist dat de uitvoeringsmodaliteiten voor het Nationaal Klimaatplan via een samenwerkingsakkoord tussen de federale en gewestelijke overheden dienden te worden geregeld, teneinde de verbintenis tussen de vier beleidsniveaus te formaliseren. Het ontbreken van de institutionele concretisering van de verbintenissen was één van de doorslaggevende argumenten voor het mislukken van het Nationaal Programma 1994. Het samenwerkingsakkoord is het resultaat van de besprekingen gevoerd in dit kader. Eén van de modaliteiten is de definiëring van een organisatorisch kader, hier geconcretiseerd als een Nationale Klimaatcommissie met een permanent secretariaat. De noodzaak aan een juridisch en organisatorisch kader – handelend als uniek aanspreekpunt en zichtbaar in het kader van een permanente dialoog ten opzichte van de burgers, de industrie en de sociale actoren – zijn eveneens belangrijke voorstellen uit het Federaal Plan inzake Duurzame Ontwikkeling 2000-2004.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING VAN HET SAMENWERKINGSAKKOORD

De aanhef bevat de verschillende betrokken wettelijke of andere relevante referenties, die de noodzaak en het kader van een samenwerkingsakkoord situeren. Er werd uitzonderlijk geopteerd om deze vrij uitgebreid weer te geven, gezien het horizontale kader van dit samenwerkingsakkoord.

HOOFDSTUK I

Definities – doelstellingen – beginselen
(artikelen 1 en 2)

Artikel 1

Geeft een nadere omschrijving van een aantal begrippen zoals deze voor de toepassing van dit samenwerkingsakkoord moeten verstaan worden (klimaatverandering, broeikasgassen, emissies, conferentie van de partijen, verdrag, flexibiliteitsmechanismen, uitgebreide Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu).

Voor de definities werden de voor dit samenwerkingsakkoord relevante definities van toepassing onder het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering en het Protocol van Kyoto overgenomen. De definitie van de uitgebreide Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu volgt uit een beslissing van de Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu (ICL) genomen op 22 februari 2001, ter goedkeuring van de notulen van 14 december 2000, dat toelaat het geheel van het beleid en de maatregelen betreffende het Nationaal Klimaatplan te dekken.

Artikel 2

Omschrijft de doelstelling van dit samenwerkingsakkoord, met name het opstellen, het uitvoeren en het opvolgen van een Nationaal Klimaatplan, alsook het rapporteren, in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering en het Protocol van Kyoto.

Er werd geopteerd om deze doelstelling zo algemeen mogelijk te houden, gezien het van kracht worden van het Protocol van Kyoto nog bijkomende opdrachten met zich mee zal brengen. Een ver-

wijzing naar specifieke beleidsplannen zoals deze in de aanhef zijn opgenomen, is in dit opzicht té beperkend door de tijdelijke aard ervan. Er dient hierbij opgemerkt te worden dat, behoudens andersluidende bepalingen, het samenwerkingsakkoord geen afbreuk doet aan de geldende gewestelijke wetgeving betreffende de beheersing van de netto uitstoot van CO_2 en andere broeikasgassen maar enkel de samenwerkingsregels worden vastgelegd voor de uitvoering van het Nationaal Klimaatplan.

HOOFDSTUK II

De Nationale Klimaatcommissie
(artikelen 3 tot en met 10)

Artikel 3

Regelt de oprichting van een Nationale Klimaatcommissie, die ondersteund zal worden door een permanent secretariaat, en dit voor de toepassing en opvolging van dit samenwerkingsakkoord alsook voor de opvolging van het Nationaal Klimaatplan in het algemeen.

Artikel 4

Regelt de samenstelling van de Nationale Klimaatcommissie. Om enerzijds rekening te houden met de taalverdeling bij de federale Staat en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, diende het aantal leden even te zijn. Om anderzijds rekening te houden met de drie pijlers van duurzame ontwikkeling, dienden er minstens drie departementen per contracterende Partij betrokken te worden. Dit heeft ertoe geleid om het aantal gemandateerde vertegenwoordigers per contracterende Partij op vier te brengen. Voor iedere vertegenwoordiger dient één plaatsvervanger te worden aangeduid.

Artikel 5

Bepaalt de samenstelling van het permanent secretariaat. Dit secretariaat zal verzorgd worden door een bestaande structuur, met name de Intergewestelijke Cel voor Leefmilieu (IRCEL) zoals bedoeld in artikel 6 van het samenwerkingsakkoord van 18 mei 1994 tussen het Brusselse, Vlaamse en Waalse Gewest inzake het toezicht op emissies in de lucht en op structurering van de gegevens.

Dit secretariaat zal bestaan uit ambtenaren afkomstig van de administraties van de contracterende Partijen. Het aantal is niet vastgelegd, gezien dit afhankelijk is van de werkzaamheden en waarschijnlijk zal stijgen eens het Protocol van Kyoto van kracht wordt. Er is aldus geopteerd om het vaststellen van het aantal personeelsleden over te laten aan de Nationale Klimaatcommissie.

Artikel 6

Regelt zowel de administratieve als de inhoudelijke taken van de Nationale Klimaatcommissie.

De administratieve taken omvatten voornamelijk de rapportering naar de Europese en internationale instanties toe (hiertoe dient de methodologie tussen de contracterende Partijen nog op elkaar afgestemd te worden), het bepalen van de eigen werking als deze van het permanent secretariaat.

Er wordt elk jaar een voorzitter gekozen, hierbij een beurtrol tussen de Partijen en een beurtwissel van de taalrol respecterend.

De inhoudelijke taken omvatten onder meer een jaarlijkse evaluatie van de samenwerking en van het Nationaal Klimaatplan en het opstellen van aanbevelingen. Naast de gegevens over de uitstoot aan broeikasgassen als ecologische indicator, heeft de ministerraad van 14 juni 2001 beslist dat het federaal Planbureau jaarlijks over een aantal belangrijke sociale en economische indicatoren dient te rapporteren. Dit artikel omvat ook het voorstel van de lastenverdeling tussen de gewesten van het Kyoto-objectief van 7,5 % en dit tegen ten laatste 2005.

Gezien het emissiebeleid een gewestelijke bevoegdheid betreft, heeft de uitgebreide ICL van 24 juli 2001, op voorstel van de beslissing van de ministerraad van 14 juni 2001 beslist dat de lastenverdeling tussen de Gewesten dient te gebeuren, mits een duidelijk federaal engagement. Er werd toen nog geen akkoord bereikt over de verdeling van het Kyoto-objectief van 7,5 % maar wel over het bereiken van de stabilisatiedoelstelling in 2005, met 1990 als referentiejaar, door het Vlaamse en het Waalse Gewest. Als tegenprestatie zal de federale overheid, het regeerakkoord respecterend, haar verantwoordelijkheid nemen door uitvoering te geven aan de maatregelen op het vlak van energie,

transport, fiscaliteit en productnormering, zoals vastgelegd in het Federaal Plan inzake Duurzame Ontwikkeling 2000-2004.

Het voorstel tot lastenverdeling dient tenslotte samen met een voorstel ter definiëring van de respectievelijke bevoegdheden te worden goedgekeurd. Gezien dit alles ten laatste voor 2005 dient te gebeuren, wordt tevens rekening gehouden met de in voorbereiding zijnde Europese richtlijn inzake verhandelbare broeikasgasemissierechten.

Artikel 7

Beschrijft de taken van het permanent secretariaat. Gezien het secretariaat onder IRCEL komt te staan, dient er in het IRCEL samenwerkingsakkoord van 18 mei 1994 tussen het Brusselse, Vlaamse en Waalse Gewest inzake het toezicht op emissies in de lucht en op de structurering van de gegevens een wijziging te worden doorgevoerd, met name dient er een punt d) aan artikel 7 te worden toegevoegd. Deze wijziging wordt geregeld via artikel 21 van dit samenwerkingsakkoord.

Artikel 8

Regelt de voorwaarden om de Nationale Klimaatcommissie bijeen te roepen. Zij zetelt slechts geldig als alle contracterende Partijen vertegenwoordigd zijn, dus wanneer er ten minste één gemandateerde vertegenwoordiger is per contracterende Partij.

Artikel 9

Stelt dat de Nationale Klimaatcommissie beslissingen neemt bij unanimiteit, waarbij elke contracterende Partij één stem heeft. Elke contracterende Partij heeft dus een vetorecht. Tevens wordt er een procedure voorzien voor het geval er geen unanimiteit kan bereikt worden.

Artikel 10

Regelt de uitwisseling en het geven van informatie door de Nationale Klimaatcommissie.

HOOFDSTUK III

Gegevensinzameling, -uitwisseling en rapportering
(artikelen 11 tot en met 13)

Dit hoofdstuk bevat de bepalingen die betrekking hebben op het leveren van informatie door de contracterende Partijen aan de Nationale Klimaatcommissie, zodat deze haar taken naar behoren kan vervullen (zie artikel 6). Deze informatie moet breed gezien worden en omvat, naast de gegevens inzake broeikasgassen, ook andere beleidsrelevante informatie.

Artikel 11

Regelt de verbintenis van de gewesten om hun informatie jaarlijks op de juiste manier, zoals de Europese en internationale verplichtingen voorschrijven, te verzamelen en aan de Nationale Klimaatcommissie over te maken. Deze informatie wordt dan aan die internationale of Europese instanties overgemaakt, via de normale procedure, met name via het federaal departement van Buitenlandse Zaken.

Artikel 12

Regelt de verbintenis van de federale Staat om jaarlijks informatie over sociale en economische indicatoren, alsook basisstatistieken (bijvoorbeeld de energiestatistieken die door de gewesten worden gebruikt in de berekening van de broeikasgasemissies) aan de Nationale Klimaatcommissie over te maken.

Artikel 13

Regelt de verbintenis van elke contracterende Partij om jaarlijks een evaluatie over de uitvoering van het voor hen van toepassing zijnde beleid en maatregelen uit het Nationaal Klimaatplan over te maken.

HOOFDSTUK IV

Verbintenissen tot uitvoering van het Nationaal Klimaatplan (artikelen 14 tot en met 19)

In dit hoofdstuk worden de bepalingen vastgelegd, noodzakelijk om het Nationaal Klimaatplan naar behoren te kunnen opstellen, uitvoeren en opvolgen overeenkomstig artikel 2 van dit samenwerkingsakkoord. Het betreft de verbintenis tussen de vier contracterende Partijen die via dit samenwerkingsakkoord wordt geformaliseerd en niet het Nationaal Klimaatplan zelf. Dit Nationaal Klimaatplan is een afzonderlijk document zonder wetgevend karakter doch dat wel door de vier respectieve regeringen dient te worden goedgekeurd. Deze procedure creëert dus geen rechten voor de rechtsonderhorigen. Ze laat een dynamisch proces toe, waarbij het Nationaal Klimaatplan jaarlijks zal worden geëvalueerd en indien nodig worden aangepast (bijsturing, actualisatie). De Nationale Klimaatcommissie zal deze voorstellen tot herziening voorbereiden, die dan voor goedkeuring aan de vier regeringen zullen worden voorgelegd.

Artikel 14

Regelt de verbintenis tussen de contracterende Partijen tot het gezamenlijk opstellen van een Nationaal Klimaatplan en dit ter uitvoering van de doelstelling, zoals beschreven in artikel 2 hierboven. Dit alles dient door de Nationale Klimaatcommissie en de uitgebreide ICL te worden voorbereid, gevolgd door een goedkeuring door de vier regeringen.

Artikel 15

Regelt de verbintenis tussen de contracterende Partijen tot de uitvoering van de maatregelen en de naleving van bepalingen zoals vastgelegd in het Nationaal Klimaatplan die onder hun respectieve bevoegdheid vallen.

Artikel 16

Voorziet de jaarlijkse toetsing van de noodzaak tot herziening van het Nationaal Klimaatplan of een deel ervan. Dit zal gebeuren op basis van een voorstel van de Nationale Klimaatcommissie, die op basis van de verschillende verkregen informaties een evaluatie zal uitvoeren (zie artikel 6 hierboven). Zo verkrijgt men een dynamisch proces.

Artikel 17

Regelt de verbintenis om het Nationaal Klimaatplan en de daarna volgende herzieningen aan de adviesraden voor te leggen. De keuze van de adviesraden die geconsulteerd zullen worden, wordt aan elke contracterende Partij overgelaten. Om die reden zijn ze niet gespecificeerd.

Artikel 18

Handelt over een gemeenschappelijke evaluatiemethodologie. Om aan de Europese rapporteringverplichting te voldoen, moet men, voor wat de nationale prognoses aan broeikasgasemissies betreft, een gemeenschappelijke methodologie gebruiken. Momenteel passen de contracterende Partijen verschillende systemen toe, die niet of bijna niet compatibel zijn. Een werkgroep van de Interdepartementale Commissie voor Duurzame Ontwikkeling (ICDO), met vertegenwoordiging van de gewesten, is belast met het zoeken naar een consensus. Eens die gevonden is, dienen één of meerdere verantwoordelijken te worden aangeduid voor de uitvoering ervan, zodat men jaarlijks over de geactualiseerde prognoses kan beschikken. Naast de rapportering, is dit evenzeer van belang voor het Nationaal Klimaatplan en met name om het beleidstekort voor België te kwantificeren.

Artikel 19

Regelt de verbintenis van de contracterende Partijen de nodige instrumenten op het vlak van flexibiliteitsmechanismen in werking te stellen. De ministerraad van 14 juni 2001 en de uitgebreide ICL van 24 juli 2001 hebben beslissingen genomen die leiden tot de actieve betrokkenheid van België bij de toepassing van de flexibiliteitsmechanismen en het bestuderen van de voorbereiding hierop. Deze mechanismen werken kostenverlagend, zeker voor België waar de marginale kosten hoog zijn. Gezien de Europese en internationale randvoorwaarden nog niet gefinaliseerd zijn, is hier enkel de verbintenis opgenomen dat de nodige instrumenten zo snel mogelijk dienen te worden toegepast. Er is hier een link met een taak van de Nationale Kli-

maatcommissie, met name deze beschreven in § 2 van artikel 6.

Onder instrumenten worden hier alle mogelijke organisatorische, wetenschappelijke, institutionele en juridische initiatieven of maatregelen bedoeld, die noodzakelijk worden geacht. De timing van deze instrumenten is afhankelijk van de keuze van het mechanisme en het niveau waar het toegepast zal worden.

HOOFDSTUK V

Budgettaire bepalingen (artikel 20)

Het betreft hier enkel de kosten gerelateerd aan dit samenwerkingsakkoord en niet deze die volgen uit de invoering van het Nationaal Klimaatplan. Deze laatste worden namelijk begroot door ieder betrokken departement, elk voor de op hen van toepassing zijnde maatregelen.

Artikel 20

Regelt de financiering van de werkingskosten, met inbegrip van de personeelskosten, van de Nationale Klimaatcommissie, waaronder het permanent secretariaat. De detacheringskosten maken dus deel uit van de totale werkingskosten. Deze formulering is afkomstig van het samenwerkingsakkoord inzake IRCEL. Er is hier de verdeelsleutel genomen, van toepassing voor de multilaterale gemengde milieuverdragen, gezien deze van toepassing is voor de Belgische bijdrage aan het UNFCC-secretariaat (Klimaatverdrag). De verdeelsleutel betreft een verdeling van 30% voor de federale Staat en 70% voor de gewesten, waarvan 57,11% voor het Vlaamse Gewest, 33,84% voor het Waalse Gewest en 9,05% voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

HOOFDSTUK VI

Bepalingen tot wijziging van het Samenwerkingsakkoord van 18 mei 1994 tussen het Brusselse, Vlaamse en Waalse Gewest inzake het toezicht op emissies in de lucht en op de structurering van de gegevens (artikelen 21 tot en met 23)

Dit hoofdstuk regelt de wijzigingen nodig om het permanent secretariaat te laten verzorgen door het IRCEL samenwerkingsakkoord van 18 mei 1994. De taken van dit secretariaat woorden ook in deze wijzigingen opgenomen. Zo krijgt men een duidelijk onderscheid tussen de taken van dit secretariaat en deze van de Interregionale Cel (IRCEL).

Artikel 21

Regelt de wijziging nodig om de taken van het permanent secretariaat te bepalen, namelijk het bijstaan van de Nationale Klimaatcommissie en het vervullen van administratieve en technische opdrachten die haar door de Nationale Klimaatcommissie worden toevertrouwd.

Artikel 22

Regelt de uitbreiding van het coördinatiecomité, zoals opgenomen in artikel 9 van het IRCEL-samenwerkingsakkoord van 18 mei 1994, met een vertegenwoordiger van de federale regering voor wat het permanent secretariaat betreft.

Artikel 23

Neemt de nodige wijziging op voor de bepaling van de financiering, zoals in artikel 20 van het samenwerkingsakkoord bepaald.

HOOFDSTUK VI

Slotbepalingen (artikelen 24 tot en met 28)

Artikel 24

Regelt de aanduiding van de leden voor het rechtscollege dat belast is met de beslechting van geschillen volgend uit het samenwerkingsakkoord.

Artikel 25

Regelt de duur van het samenwerkingsakkoord. In dit geval is deze van onbepaalde duur. Het regelt eveneens de procedure voor eenzijdige opzegging.

Artikel 26

Regelt de evaluatie van het samenwerkingsakkoord en dit om de drie jaar. De uitgebreide ICL brengt hiervan telkens verslag uit aan de vier regeringen.

Artikel 27

Regelt de geschillen tussen de contracterende Partijen die kunnen voortvloeien uit de interpretatie of uitvoering van het samenwerkingsakkoord. Het geschil zal worden voorgelegd aan de uitgebreide ICL. Bij gebrek aan oplossing zal het daarna aan een rechtscollege zoals bedoeld in artikel 92bis, § 5 en § 6, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen worden voorgelegd.

Artikel 28

Behandelt de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie,

Gilbert BOSSUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met het Samenwerkingsakkoord, gesloten tussen de federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende het opstellen, het uitvoeren en het opvolgen van een Nationaal Klimaatplan, alsook het rapporteren, in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering en het Protocol van Kyoto

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw en de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Leefmilieu is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het voorontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Het Samenwerkingsakkoord, gesloten tussen de federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende het opstellen, het uitvoeren en het opvolgen van een Nationaal Klimaatplan, alsook het rapporteren, in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering en het Protocol van Kyoto zal volkomen uitwerking hebben, wat het Vlaamse Gewest betreft.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie,

Steve STEVAERT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

over het voorontwerp van wet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord
tussen de federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest
en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest
betreffende het opstellen, het uitvoeren en het opvolgen van een Nationaal Klimaatplan,
alsook het rapporteren, in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties
inzake Klimaatverandering en het Protocol van Kyoto*

* De Vlaamse regering besliste op 4 oktober 2002 haar instemming te betuigen met het voorstel van de federale regering om een enkel advies over voornoemd samenwerkingsakkoord, dienstig voor zowel de federale overheid als de gewesten, in te winnen bij de Raad van State.

KONINKRIJK BELGIË

ROYAUME DE BELGIQUE

ADVIES 34.389/VR

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, verenigde kamers, op 14 november 2002 door de Staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van wet "houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende het opstellen, het uitvoeren en het opvolgen van een Nationaal Klimaatplan, alsook het rapporteren in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering en het Protocol van Kyoto", heeft op 21 november 2002 het volgende advies gegeven :

Wat de elementen betreft opgesomd in artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zijn bij het ontwerp geen opmerkingen te maken.

AVIS 34.389/VR

DE LA SECTION DE LEGISLATION
DU CONSEIL D'ETAT

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, chambres réunies, saisi par le Secrétaire d'Etat à l'Energie et au Développement durable, le 14 novembre 2002, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un avant-projet de loi "portant assentiment à l'accord de coopération entre l'Etat fédéral, la Région flamande, la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale relatif à l'établissement, l'exécution et le suivi d'un Plan National Climat, ainsi que l'établissement de rapports, dans le cadre de la Convention-cadre des Nations Unies sur les Changements climatiques et du Protocole de Kyoto", a donné le 21 novembre 2002 l'avis suivant :

En ce qui concerne les éléments énumérés à l'article 84, alinéa 2, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, le projet n'appelle pas d'observations.

34.389/VR

De verenigde kamers waren samengesteld uit

Les chambres réunies étaient composées de

de Heer Monsieur	W. DEROOVER,	eerste voorzitter van de Raad van State, voorzitter, premier président du Conseil d'Etat, président,
Mevrouw Madame	M.-L. WILLOT-THOMAS,	kamervoorzitter, président de chambre,
de Heren Messieurs	D. ALBRECHT, P. LEMMENS, P. LIENARDY, P. VANDERNOOT,	staatsraden, conseillers d'Etat,
Mevrouwen Mesdames	F. LIEVENS, C. GIGOT,	griffiers, greffiers.

De verslagen werden uitgebracht door de Heren B. JADOT en B. SEUTIN, eerste auditeurs-afdelingshoofden. De nota's van het Coördinatie-bureau werden opgesteld en toegelicht door Mevrouwen K. BAMS, referendaris, en A. VAGMAN, adjunct-referendaris.

Les rapports ont été présentés par Messieurs B. JADOT et B. SEUTIN, premier auditeurs chefs de section. Les notes du Bureau de coordination ont été rédigées et exposées par Mesdames K. BAMS, référendaire, et A. VAGMAN, référendaire adjoint .

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER - LE PREMIER PRÉSIDENT,

F. LIEVENS

W. DEROOVER

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Brussel, 7 november 2002
PVH/advies samenwerkingsakkoord klimaat

Mevrouw Vera DUA
Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw
Alhambra
E. Jacqmainlaan 20

1000 BRUSSEL

Mevrouw de Minister,

Betreft: Voorontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord betreffende het Nationaal Klimaatplan en de rapportering in het kader van het klimaatverdrag en het Kyoto-Protocol.

Op 29 oktober 2002 heeft u de SERV gevraagd om advies te geven over bovenvermeld voorontwerp.

De raad ondersteunt de opmaak van het samenwerkingsakkoord. Voor de SERV is de coördinatie van klimaatbeleid met de federale overheid en tussen de gewesten noodzakelijk Het energiebeleid is in België immers gedeeltelijk een federale en gedeeltelijk een gewestelijke bevoegdheid. Ook de bevoegdheden voor de belangrijkste klimaatbeleidsinstrumenten zijn verdeeld over de gewesten (bv. emissienormering, mobiliteit, ...) en de federale overheid (bv. fiscaliteit, productnormering, ...). Daarom is een zeer nauwe afstemming van het Vlaamse en het federale klimaat- en energiebeleid onontbeerlijk. Ook de coördinatie met de andere gewesten is essentieel. Het samenwerkingsakkoord is daartoe een noodzakelijk instrument.

Aan de andere kant betwijfelt de SERV of het samenwerkingsakkoord zal volstaan. De nationale klimaatcommissie zal zich immers vooral bezig houden met de grote lijnen zoals uiteengezet in het nationaal klimaatplan, terwijl ook en vooral bij de uitvoering op het terrein een goede afstemming tussen gewestelijke en federale maatregelen onontbeerlijk is om een situatie van dubbele of tegenstrijdige maatregelen, structuren en initiatieven op de verschillende niveaus te vermijden. De raad vraagt dat ook hieraan ruime aandacht wordt besteed.

Verder wijst de raad erop dat hij in recente adviezen over het Vlaams klimaatbeleidsplan, het benchmarkingconvenant energie-efficiëntie in de industrie en het CO2/REG-decreet heel wat inhoudelijke aanbevelingen heeft geformuleerd die ook voor de geplande nationale klimaatcommissie belangrijk zijn.

Tot slot rekent de SERV erop dat hij nauw betrokken wordt bij de verdere uitwerking van het klimaatbeleid (cf. art. 6,7° en art. 17 van het samenwerkingsakkoord).

In de hoop u hiermee van dienst te zijn geweest, teken ik,

Met de meeste hoogachting,

Philippe MUYTERS
Voorzitter

Pieter KERREMANS,
Administrateur-generaal

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

MiNa-Raad
Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen
Openbaar adviesorgaan ten behoeve van de Vlaamse regering

Aan mevrouw Vera Dua
Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw
Alhambragebouw
E. Jacqmainlaan 20, 7de verd.
1000 Brussel

Datum: 5 december 2002
Uw Ref.: AMINAL/AEM 16BB-U-MLL/S5/ma/2002/01-00702
Onze Ref.: 04.05.08/L7/02/999
Betreft: Uw adviesvraag omtrent het voorontwerp van decreet houdende goedkeuring van het "samenwerkingsakkoord klimaat"

cc: AMINAL, Afdeling Europa en Milieu (Dhr. Remy Merckx, Mevr. Myriam Nys)

Mevrouw de Minister,

Wij ontvingen in goede orde Uw adviesvraag van 25 oktober 2002 omtrent het voorontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de federale staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende het opstellen, het uitvoeren en het opvolgen van een Nationaal Klimaatplan, alsook het rapporteren, in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering en het Protocol van Kyoto.

Het samenwerkingsakkoord voorziet o.a. in de oprichting van een Nationale Klimaatcommissie, ondersteund door een permanent secretariaat. Deze Nationale Klimaatcommissie moet de opvolging van het samenwerkingsakkoord en het Nationaal Klimaatplan verzekeren. Ook andere administratieve, organisatorische en inhoudelijke taken worden haar toegewezen.

De Nationale Klimaatcommissie zelf, zal worden samengesteld uit de contracterende Partijen, die elk over vier gemandateerde vertegenwoordigers beschikken, aangeduid door hun respectieve regeringen (art. 4). Zij komen jaarlijks minstens twee maal per jaar samen (art. 8). Het permanent secretariaat van de commissie zal bestaan uit gedetacheerde personeelsleden van de Partijen, en zal worden ondergebracht in IRCEL (= Interregionale Cel voor het Leefmilieu) (art. 5).

Tevens voorziet het samenwerkingsakkoord in een juridisch kader voor de gegevensverzameling ten behoeve van de Verenigde Naties en de Europese Commissie (op te stellen door de Nationale Klimaatcommissie, op basis van gegevens van de Gewesten, art. 6 en 11), en een jaarlijkse verslaggeving van de Partijen omtrent de vorderingen inzake de uitvoering van de maatregelen, opgenomen in het Nationaal Klimaatplan (art. 13). Bovendien bevat het samenwerkingsakkoord bepalingen die de Partijen verbinden tot uitvoering van maatregelen opgenomen in het Nationaal Klimaatplan, voor wat hun respectieve bevoegdheden betreft (art. 15).

Het samenwerkingsakkoord moet België bovendien op korte termijn in staat stellen gebruik te maken van de flexibiliteitsmechanismen voorzien in het Protocol van Kyoto. Voorwaarde daarvoor is immers dat België, als Partij van het Protocol, dient te beschikken over een betrouwbaar nationaal systeem van inventarisatie van broeikasgassen.

Het ABVV, het ACLVB, het ACV, de Boerenbond, de UNIZO en het VEV onthouden zich bij dit advies.

Wat betreft de procedure die voorafgaat aan de adviesvraag, en in het algemeen de procedure die gevolgd wordt bij samenwerkingsakkoorden tussen de Federale Staat en de Gewesten, dringt de Raad erop aan om te onderzoeken of de Vlaamse adviesorganen niet vroeger kunnen worden betrokken in het besluitvormingsproces. Nu werd de adviesvraag gesteld nadat het samenwerkingsakkoord zelf reeds een advies verkreeg van de Raad van State en nadat de Vlaamse regering de bevoegde Vlaamse ministers reeds machtigde om het samenwerkingsakkoord te ondertekenen (beslissing Vlaamse regering van 29 maart '02).

Het tijdstip van de adviesvraag bij samenwerkingsakkoorden aan SERV en MiNa-Raad wordt tot op heden in principe bepaald door het tijdstip van indiening van een voorontwerp van decreet, dat de goedkeuring bevat van het samenwerkingsakkoord. De Raad vraagt of hij niet, analoog aan de Federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling en de Raad voor het Leefmilieu van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, vroeger om advies kan worden gevraagd[1]. Met de huidige procedure, mag de Raad immers verwachten dat met zijn opmerkingen over samenwerkingsakkoorden geen rekening zal worden gehouden. Het reeds bereikte akkoord zou immers opnieuw dienen onderhandeld te worden.

Inhoudelijk, en specifiek met betrekking tot dit samenwerkingsakkoord, vindt de Raad het positief dat getracht wordt een betere institutionalisering en coördinatie van het overheidsbeleid inzake klimaat te realiseren: de complexiteit van de institutionele structuur in België maakt dit noodzakelijk. Zo is een betere onderlinge afstemming van de beleidsmaatregelen en –verantwoordelijkheden van federale overheid en gewesten zeer gewenst. Ook zijn de intenties om de broeikasgasemissie-inventarissen en de prognosemodellen inzake broeikasgasemissies tussen de Gewesten op elkaar af te stemmen, meer dan noodzakelijk en dringend.

De ondertekening van voorliggend samenwerkingsakkoord moet er inderdaad voor zorgen dat een einde gesteld wordt aan het – wegens "de complexe en onduidelijke institutionele structuur" – blijven uitstellen van dringend noodzakelijke maatregelen en het doorschuiven van verantwoordelijkheden.

De Raad zou het dan ook logisch vinden dat de Vlaamse overheid na ondertekening van het samenwerkingsakkoord onmiddellijk werk maakt van het concreter invullen van de maatregelen die ze van de federale overheid verwacht. In het ontwerp van Vlaams klimaatbeleidsplan 2002-2005 wordt immers veelvuldig verwezen naar "de noodzakelijke begeleidende maatregelen op federaal niveau". Om met een onderbouwde agenda te kunnen deelnemen aan de beraadslagingen in de Nationale Klimaatcommissie is het voor de Raad dan ook hoogstnoodzakelijk dat deze "noodzakelijke begeleidende federale maatregelen" zeer concreet en snel worden ingevuld.

---

[1] Zo gaf de Federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling reeds zijn advies op 18 december 2001, en de Raad voor het Leefmilieu van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest op 20 december 2001.

Andere inhoudelijke bemerkingen en/of vaststellingen van de Raad over het samenwerkingsakkoord zijn:

1) De uitgebreide preambule van het samenwerkingsakkoord mag dan nog eigen zijn aan samenwerkingsakkoorden, de Raad vraagt zich wel af of daarin niet met te hoogdravende bewoordingen het klimaatbeleid in België wordt geschetst. Die staan in schril contrast met de trieste werkelijkheid: België was en is tot nu toe één van de slechtste leerlingen inzake de aanpak van broeikasgasemissies in de Europese Unie, de vorige klimaatplannen en –doelstellingen hebben nauwelijks resultaat opgeleverd en België zal zich, o.a. door het onbenut laten van talrijke reductiemogelijkheden in eigen land, noodgedwongen moeten toeleggen op de inzet van flexibiliteitsmechanismen om de Kyoto-doelstelling te behalen.

   De veelbelovende preambule staat ook niet in verhouding tot de magere inhoud van het akkoord. Zo leest de Raad onder andere dat het de bedoeling is in België een '*low carbon economy*' te realiseren en het Nationaal Klimaatplan in te schrijven in een algemene strategie voor duurzame ontwikkeling. Natuurlijk is de Raad daarover verheugd. In al zijn adviezen over het klimaatbeleid wordt daarnaar gevraagd. Dit vooruitzicht staat evenwel in schril contrast met de voorziene verbintenissen van de Partijen, die niet verder gaan dan de oprichting van een Nationale Klimaatcommissie en een weinig ambitieuze taakomschrijving. Zo bepaalt art. 2: "Dit samenwerkingsakkoord betreft het opstellen, het uitvoeren, het opvolgen van een Nationaal Klimaatplan, [...], met de bedoeling om de netto-uitstoot van CO_2 en andere broeikasgassen te beheersen zoals bepaald in het Protocol van Kyoto en in de Beslissing van de Raad van de Europese Unie van 16 juni 1998.

   De Raad is des te meer verontrust daar het ingediende ontwerp van Nationaal Klimaatplan 2002-2012 bijzonder mager is uitgevallen. Als daarmee de teneur gezet is, kan de Raad moeilijk hoopvol zijn.

2) De Raad heeft bovendien twijfels bij de slagkracht van de Nationale Klimaatcommissie. De Commissie krijgt een groot aantal taken mee (art.6). Daartegenover staat dat de Commissie '*ten minste 2 maal per jaar samen komt*' (art. 8). Natuurlijk kan er meer vergaderd worden, maar een dergelijke bepaling geeft toch al direct aan dat de lat bijzonder laag gelegd worden. Zullen de betrokken vertegenwoordigers de kans krijgen om er meer tijd in te investeren? Ook hier blijkt weer een discrepantie tussen mooie doelstellingen enerzijds en de beperkte middelen die men aan de realisatie ervan wil besteden anderzijds. Bovendien kan er slechts geldig vergaderd worden als alle contracterende partijen vertegenwoordigd zijn. Een ontsnappingsclausule is niet voorzien. Er is weliswaar een permanent secretariaat, maar dat zal bestaan uit ambtenaren die uit andere diensten gedetacheerd worden en elk hun eigen statuut behouden."

3) De Raad stelt bovendien vast dat meer en meer commissies, adviesorganen, overlegorganen, administraties, ... worden betrokken bij de totstandkoming en de uitvoering van het klimaatbeleid[2] en vraagt zich af of dergelijke gang van zaken wel de meest wenselijke is. Een voorbeeld van een 'proliferatie' van commissies en verantwoordelijke organen is de regeling in art. 9. Als in de Nationale Klimaatcommissie

[2] De Raad verwijst naar volgende organen die elk een bepaald aspect van het klimaatbeleid dienen vorm te geven of uit te voeren: ICL, uitgebreide ICL, CCIM, ICDO, Nationale Klimaatcommissie, federale en gewestelijke adviesorganen, Federale Diensten voor het Leefmilieu, gewestelijke milieuadministraties, ...

geen unanimiteit bereikt wordt, wordt de materie voorgelegd aan de uitgebreide Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu. Als ook daar geen akkoord bereikt wordt, wordt het voorgelegd aan het Overlegcomité. Voor de Raad is het van groot belang dat t.a.v. de buitenwereld zo veel mogelijk transparantie en duidelijkheid wordt gegarandeerd. De Raad vraagt dat de Nationale Klimaatcommissie ook de taak op zich neemt deze transparantie in de praktijk te verzekeren (bv. via een eigen website).

4) De Raad vindt op het eerste zicht in het samenwerkingsakkoord geen garanties dat het afschuiven van verantwoordelijkheden van het ene bevoegdheidsniveau naar het andere structureel zal worden opgelost en doorbroken: geschillen tussen de contracterende Partijen in de Nationale Klimaatcommissie kunnen immers zeer gemakkelijk op de lange baan geschoven worden door doorverwijzing ervan naar de Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu, en indien daar nog geen akkoord wordt bereikt, doorverwijzing naar het Overlegcomité. Gezien de beperkte vergaderdata van deze drie organen, kan een geschil jaren aanslepen.

5) Met betrekking tot dit laatste, heeft de Raad ernstige twijfels omtrent de inhoudelijke taak van de Nationale Klimaatcommissie om tegen ten laatste 2005 een voorstel tot verdeling van de nationale reductiedoelstelling van 7,5 % voor te leggen aan de uitgebreide Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu. Het indienen van het voorstel is immers nog geen garantie voor het bereiken van een akkoord. Bovendien zorgt de mogelijkheid tot doorverwijzing naar het Overlegcomité nog voor mogelijke bijkomende vertraging.

Gelet op het feit dat, in het kader van het voorstel van Richtlijn tot invoering van een handel in broeikasgasuitstootrechten binnen de Europese Gemeenschap[3], België uiterlijk op 31 maart 2004 een nationaal allocatieplan dient op te stellen waarin hij het totale aantal uitstootrechten vermeldt dat hij voornemens is voor de periode 2005-2008 toe te wijzen aan de deelnemende installaties, moet er volgens de Raad naar gestreefd worden om tegen die datum ook *een akkoord* te bereiken over de verdeling van de nationale reductiedoelstelling over de Gewesten.

Immers zal dit nationaal op te stellen allocatieplan de te realiseren inspanningen reeds in belangrijke mate aan de verschillende actoren en installaties toewijzen. Bovendien blijkt uit de voorlopige resultaten van een studie over de economische impact van de Kyoto-doelstellingen op de Vlaamse economie[4] dat juist door het in werking treden van het Europees systeem van verhandelbare CO_2-emissierechten, de budgettaire gevolgen voor de verschillende gewesten in ons land van verschillende scenario's van intergewestelijke lastenverdeling, veel minder verschillen vertonen. Het Europees systeem van verhandelbare CO_2-emissierechten maakt met andere woorden de kostenverschillen die voortvloeien uit de verschillende methodes van lastenverdeling relatief klein (in het bijzonder ten opzichte van een situatie zonder Europees systeem van verhandelbare emissierechten). Om die reden meent de Raad dan ook dat reeds tegen eind maart 2004 een akkoord moet bereikt kunnen worden rond de intergewestelijke verdeling.

---

[3] COM(2001) 581 def. Voorstel voor een Richtlijn en COM (2002) 680 def. Gewijzigd voorstel voor een Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasuitstootrechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad. Artikel 9.

[4] CES/VITO (2002). *Economische impact van de Kyoto-doelstellingen op de Vlaamse economie.* Voorlopige resultaten van de studie werden medegedeeld op een hoorzitting over het Vlaamse Klimaatbeleidsplan 2002-2005 in het Vlaamse Parlement op 25 november 2002. Stuk nog niet beschikbaar.

Belangrijker en moeilijker is wel het opstellen van een nationaal allocatieplan in het kader van dit Europees systeem van verhandelbare CO_2-emissierechten. De Raad vraagt dan ook dat zeer dringend werk gemaakt wordt van uitvoering van het in voorliggend samenwerkingsakkoord voorziene op te stellen samenwerkingsakkoord inzake flexibiliteitsmechanismen[5] (art. 6, §2, 6.). Daarin moet bovendien een kader worden uitgewerkt voor de inzet van de internationale flexibiliteitsmechanismen van het Protocol van Kyoto. De Raad verwijst hiervoor naar de randvoorwaarden die het hieromtrent heeft geformuleerd in recente adviezen over het Vlaamse klimaatbeleid[6] (randvoorwaarden op vlak van supplementariteit, problematiek van de "hot air" bij internationale emissiehandel, financiering van deze instrumenten, ...).

6) De Raad verwelkomt de bepalingen dat één van de administratieve en organisatorische taken van de Nationale Klimaatcommissie het "*rechtstreeks verschaffen van informatie aan de federale en gewestelijke adviesraden*" behelst (art. 6, §1, 7.), alsook de bepaling: "*de Federale Staat en de Gewesten verbinden zich ertoe het Nationaal Klimaatplan en alle herzieningen aan dit plan ter advies voor te leggen aan de federale en gewestelijke adviesraden*" (art. 17).

7) De Raad merkt op dat de budgettaire bepalingen in art. 20 geen melding maken van onderzoekskosten. Nochtans zal de Nationale Klimaatcommissie, overeenkomstig art. 6, §2, 6. verantwoordelijk zijn voor beleidsvoorbereidend onderzoek. Eventueel vallen die kosten onder de werkingskosten, maar dan is het wel vreemd dat er geen kredieten vastgelegd worden.

8) De Raad vraagt een grondige controle van de Nederlandse tekst van het samenwerkingsakkoord: in tal van bepalingen staan immers taalfouten of verkeerd gekozen formuleringen: zo is de titel van het samenwerkingsakkoord grammaticaal onvolledig[7], wordt in art. 24 "de uitlegging" geschreven i.p.v. "de interpretatie", is in het Nederlands de constructie "voor wat betreft" niet correct[8], ...

In de hoop U hiermee van dienst te zijn,

Met de meeste hoogachting,

Prof. dr. R. F. Verheyen
Voorzitter MiNa-Raad

---

5 Flexibiliteitsmechanismen omvatten volgens art. 1, §6 van het samenwerkingsakkoord immers ook: "elk systeem voor handel in broeikasgasemissies ingesteld door de Europese Unie".

6 Paragrafen [72] en [73] uit MiNa-Raad. Advies 02|27 van 4 juli 2002 over de inpassing van economische instrumenten in het Vlaamse klimaatbeleid, en paragraaf [4] uit MiNa-Raad. Advies 02|48 van 5 november 2002 over het ontwerp van Vlaams klimaatbeleidsplan 2002-2005.

7 Momenteel heet het: "Samenwerkingsakkoord [...] betreffende [...] het rapporteren, in het kader van het Raamverdrag [...]"; beter staat: "Samenwerkingsakkoord [...] betreffende het nakomen van de rapportageverplichtingen in het kader van het Raamverdrag [...]".

8 Steeds dient "wat betreft" te worden gehanteerd.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 34.757/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 23 januari 2003 door de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw verzocht haar van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de federale staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende het opstellen, het uitvoeren en het opvolgen van een Nationaal Klimaatplan, alsook het rapporteren, in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering en het Protocol van Kyoto", heeft op 18 februari 2003 het volgende advies gegeven :

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

34.757/3

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	eerste voorzitter,
	D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. K. BAMS, referendaris.

DE GRIFFIER, DE EERSTE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS W. DEROOVER

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse regering, de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie en de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering, de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie en de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw zijn ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Het samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende het opstellen, het uitvoeren en het opvolgen van een Nationaal Klimaatplan, alsook het rapporteren, in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering en het Protocol van Kyoto, wordt goedgekeurd.

Brussel, 21 maart 2003.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie,

Gilbert BOSSUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

BIJLAGE

Samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende het opstellen, het uitvoeren en het opvolgen van een Nationaal Klimaatplan, alsook het rapporteren, in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering en het Protocol van Kyoto.

Gelet op art. 39 van de Grondwet;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid op de artikelen 6, § 1 II 1° en 92bis, § 1;

Gelet op de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, zoals gewijzigd door de bijzondere wet van 16 juli 1993, inzonderheid op artikelen 4 en 42;

Gelet op de wet van 11 mei 1995 houdende goedkeuring van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering, en Bijlagen I en II, gedaan te New York op 9 mei 1992;

Gelet op de wet van 12 juli 2001 houdende goedkeuring van het Protocol van Kyoto bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering, en de Bijlagen A en B, gedaan te Kyoto op 11 december 1997;

Gelet op de beschikking 1999/296/EG van de Raad van de Europese Unie tot wijziging van beschikking 93/389/EEG inzake een bewakingssysteem voor de uitstoot van CO_2 en andere broeikasgassen in de Gemeenschap;

Accord de coopération entre l'Etat fédéral, la Région flamande, la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale relatif à l'établissement, l'exécution et le suivi d'un Plan National Climat, ainsi que l'établissement de rapports, dans le cadre de la Convention-cadre des Nations Unies sur les Changements climatiques et du Protocole de Kyoto.

Vu l'article 39 de la Constitution;

Vu la loi spéciale du 8 août 1980 de réforme des institutions, modifiée par la loi spéciale du 8 août 1988, notamment les articles 6, § 1 II 1° et 92bis, § 1;

Vu la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux institutions bruxelloises, telle que modifiée par la loi spéciale du 16 juillet 1993, notamment les articles 4 et 42;

Vu la loi du 11 mai 1995 portant approbation de la Convention-cadre des Nations Unies sur les Changements climatiques, et les Annexes I et II, faites à New York le 9 mai 1992;

Vu la loi du 12 juillet 2001 portant approbation du Protocole de Kyoto à la Convention-cadre des Nations Unies sur les Changements climatiques, et les Annexes A et B, faits à Kyoto le 11 décembre 1997;

Vu la décision 1999/296/CE du Conseil de l'Union européenne modifiant la décision 93/389/CEE relative à un mécanisme de surveillance des émissions de CO_2 et des autres gaz à effet de serre dans la Communauté;

Gelet op de beschikking 2002/358/EG van de Raad van de Europese Unie betreffende de goedkeuring, namens de Europese Gemeenschap, van het Protocol van Kyoto bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering en de gezamenlijke nakoming van de in dat kader aangegane verplichtingen;

Vu la décision 2002/358/CE du Conseil de l'Union européenne relative à l'approbation, au nom de la Communauté européenne, du protocole de Kyoto à la Convention-cadre des Nations Unies sur les Changements climatiques et l'exécution conjointe des engagements qui en découlent;

Gelet op de beslissing van de Raad van de Europese Unie van 16 juni 1998, inzake de vaststelling van de bijdrage van elke lidstaat aan de vermindering van 8% die de Gemeenschap in haar geheel volgens art. 3 van het Protocol van Kyoto moet bereiken;

Vu la décision du Conseil de l'Union européenne du 16 juin 1998 relative à la fixation de la contribution de chaque Etat membre à la diminution de 8% que la Communauté doit atteindre globalement selon l'art. 3 du Protocole de Kyoto;

Gelet op het Samenwerkingsakkoord van 18 mei 1994 tussen het Brusselse, Vlaamse en Waalse Gewest inzake het toezicht op emissies in de lucht en op de strukturering van de gegevens;

Vu l'Accord de coopération du 18 mai 1994 entre les Régions bruxelloise, flamande et wallonne en matière de surveillance des émissions atmosphériques et de structuration des données;

Gelet op het Samenwerkingsakkoord van 5 april 1995 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met betrekking tot het internationaal milieubeleid, inzake de oprichting van een permanente werkgroep met de titel Coordinatiecomité Internationaal Milieu-beleid (afgekort CCIM);

Vu l'Accord de coopération du 5 avril 1995, conclu entre l'Etat fédéral, la Région flamande, la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale, relatif à la politique internationale de l'environ-nement, concernant la création d'un groupe de travail permanent appelé Comité de coordination de la Politique Internationale de l'Environnement (en abrégé CCPIE);

Gelet op het Samenwerkingsakkoord van 24 oktober 1997 betreffende de samenwerking tussen de Staat en de Gewesten betreffende het Plan voor Wetenschappelijke Ondersteuning van een beleid gericht op duurzame ontwikkeling;

Vu l'Accord de coopération du 24 octobre 1997 concernant la coopération entre l'Etat et les Régions relatif au Plan d'Appui Scientifique à une politique de développement durable;

Gelet op de ordonnantie van 25 maart 1999 betreffende de beoordeling en de verbetering van de luchtkwaliteit;

Vu l'ordonnance du 25 mars 1999 relative à l'évaluation et l'amélioration de la qualité de l'air ambiant;

Gelet op het Waalse decreet van 21 april 1994 betreffende de planning inzake milieu in het kader van duurzame ontwikkeling;

Vu le décret wallon du 21 avril 1994 relatif à la planification en matière d'environnement dans le cadre du développement durable;

Overwegende het besluit van de Ministerraad d.d. 12 mei 2000, inzake de goedkeuring van de uitvoering van het tweede Plan voor Wetenschappelijke

Considérant la décision du Conseil des Ministres du 12 mai 2000, concernant l'approbation de l'exécution du deuxième Plan d'Appui Scientifique à une politique

Ondersteuning van een beleid gericht op duurzame ontwikkeling (PODO II), waarvoor de Federale Staat en de gefedereerde entiteiten een Samenwerkingsakkoord gesloten hebben;

Overwegende het Federaal Plan inzake Duurzame Ontwikkeling 2000-2004, goedgekeurd door de Ministerraad van 20 juli 2000;

Overwegende de beslissing van de Ministerraad van 14 juni 2001 op federaal niveau, houdende dat België haar bereidwilligheid herbevestigt tot uitvoering van haar beslissing van 20 juli 2000 inzake de goedkeuring van het Federaal Plan inzake Duurzame Ontwikkeling 2000-2004 en specifiek de paragraaf 391 aangaande de verbintenis om de uitstoot aan broeikasgassen in 2008-2012 te verminderen tegenover 1990, zoals de andere Europese lidstaten deze uitvoeren, conform de vaststelling door de Burden Sharing, te weten 7,5% voor België en dat het op te stellen Nationaal Klimaatplan dient de nodige maatregelen te bevatten om dit objectief van 7,5% te kunnen realiseren en dit conform het Federaal Plan inzake Duurzame Ontwikkeling 2000-2004, paragraaf 496;

Overwegende dat de paragraaf 391 van het Federaal Plan inzake Duurzame Ontwikkeling 2000-2004 stelt dat de te bereiken doelstellingen niet op lineaire wijze zullen worden verdeeld tussen alle economische groepen en sectoren in dit land;

Overwegende het Vlaamse Milieubeleids-plan (MINA-plan), waarin bepaald wordt dat de netto-emissies van broeikasgassen moeten gereduceerd worden en dat op lange termijn een stabilisatie van de atmosferische concentratie van broeikasgassen beoogd wordt, op een niveau waarbij een gevaarlijke antropogene verstoring van het klimaat wordt vermeden;

Overwegende het Waalse actieprogramma inzake Klimaatverandering, goedgekeurd door de Waalse Regering d.d. 19 juli 2001, dat een reductie van 7,5% van de emissies van het Waalse

de développement durable (PADDII), pour lequel l'Etat fédéral et les entités fédérées ont conclu un Accord de coopération;

Considérant le Plan Fédéral de Développement durable 2000-2004, approuvé par le Conseil des Ministres du 20 juillet 2000;

Considérant la décision du Conseil des Ministres du 14 juin 2001, au niveau fédéral, portant que la Belgique confirme sa volonté d'exécuter sa décision du 20 juillet 2000 concernant l'approbation du Plan Fédéral de Développement durable 2000-2004 et en particulier le paragraphe 391 relatif à l'engagement de réduire ses émissions de gaz à effet de serre en 2008-2012 par rapport à 1990, comme les autres Etats européens l'exécutent, tel que déterminé par le Burden Sharing, à savoir 7,5% pour la Belgique et que le Plan National Climat à établir doit comprendre les mesures nécessaires permettant la réalisation de cet objectif de 7,5% et ce, conformément au Plan Fédéral de Développement durable 2000-2004, paragraphe 496;

Considérant que le paragraphe 391 du Plan Fédéral de Développement durable 2000-2004 précise que les objectifs à atteindre ne seront pas répartis de façon linéaire entre les groupes et secteurs économiques du pays;

Considérant le Plan flamand de politique de l'environnement (Plan MINA), lequel stipule qu'il y a lieu de réduire les émissions nettes de gaz à effet de serre et, à long terme, de viser à stabiliser les concentrations de gaz à effet de serre dans l'atmosphère à un niveau qui empêche toute perturbation anthropique dangereuse du système climatique;

Considérant le plan d'action de la Région Wallonne en matière de Changements climatiques, approuvé par le Gouvernement wallon le 19 juillet 2001, visant une réduction de 7,5% à l'horizon 2008-

Gewest tegen 2008-2012 beoogt ten opzichte van zijn emissies van 1990;

Overwegende dat het wegens de bestaande bevoegdheidsverdelingen noodzakelijk is dat zowel de Federale Staat als de Gewesten zich ertoe verbinden om de nodige maatregelen te nemen ten einde aan de vereisten van het Protocol van Kyoto te voldoen. Hiertoe werd tijdens de uitgebreide Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu van 22 februari 2001, ter goedkeuring van de notulen van 14 december 2000, beslist een Nationaal Klimaatplan op te stellen;

Overwegende de beslissingen van de uitgebreide Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu van 24 juli 2001, ter goedkeuring van de notulen van 22 februari 2001 en specifiek de overeenkomst tussen het Vlaamse en het Waalse Gewest betreffende de stabilisatie van de uitstoot tegen 2005 ten opzichte van 1990 voor elk Gewest;

Overwegende de beslissing van de Waalse Regering van 18 januari 2001, bevestigd op 22 februari 2001 en nog verduidelijkt op 19 juli 2001, om het principe te verdedigen van een lineaire verdeling tussen de Gewesten van de Belgische emissiereductiedoelstelling van 7,5% en om de goedkeuring van het voorontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Protocol van Kyoto in te schrijven in het kader van de naleving van dit principe;

Overwegende de beslissing van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest van 15 maart 2001 waarin gevraagd wordt om een methode van berekening voor een billijke verdeling tussen de Gewesten te laten vastleggen door een onafhankelijke instantie, in overleg met de betrokken actoren en om de methode van berekening aan een volgende uitgebreide Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu voor te leggen;

Overwegende dat de Vlaamse regering op 20 april 2001 heeft beslist dat een gelijkwaardige lastenverdeling tussen de

2012 des émissions de la Région Wallonne par rapport à ses émissions de 1990;

Considérant que, en raison de la répartition actuelle des compétences, tant l'Etat fédéral que les Régions s'engagent à prendre les mesures nécessaires afin de satisfaire aux exigences du Protocole de Kyoto. A cet effet, il a été décidé lors de la Conférence Interministérielle de l'Environnement élargie du 22 février 2001 portant approbation du procès-verbal du 14 décembre 2000 d'établir un Plan National Climat;

Considérant les décisions de la Conférence Interministérielle de l'Environnement élargie du 24 juillet 2001, portant approbation du procès-verbal du 22 février 2001 et plus spécifiquement l'accord entre la Région flamande et la Région wallonne, concernant la stabilisation des émissions d'ici 2005 par rapport à 1990 pour chaque Région;

Considérant la décision du Gouvernement wallon du 18 janvier 2001, confirmée le 22 février 2001 et encore précisée le 19 juillet 2001, de défendre le principe d'une répartition linéaire entre les Régions de l'objectif belge de réduction de 7,5%, et d'inscrire l'approbation de l'avant-projet de décret portant assentiment au Protocole de Kyoto, dans le respect de ce principe;

Considérant la décision du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 15 mars 2001, demandant qu'une méthode de calcul de répartition équitable entre les Régions soit définie par un organisme indépendant en concertation avec les acteurs concernés et que la méthode de calcul soit présentée lors d'une prochaine Conférence de l'Environnement élargie;

Considérant que le gouvernement flamand a décidé le 20 avril qu'une répartition des charges équivalente entre

Gewesten noodzakelijk is voor een kostenefficiënt emissiereductiebeleid voor broeikasgassen in België;

les Régions est nécessaire pour mener une politique de réduction des émissions de gaz à effet de serre en Belgique, efficace d'un point de vue du coût;

Overwegende de noodzakelijkheid van een gecoördineerde en doeltreffende tenuitvoerlegging van de bepalingen van het Nationaal Klimaatplan enerzijds, en de noodzaak de rechtsonderhorigen niet te confronteren met onvoldoende op elkaar afgestemde of overlappende regelgeving anderzijds, is een duidelijke planning vereist, bekrachtigd door een Samenwerkingsakkoord;

Considérant la nécessité, d'une part, d'une exécution coordonnée et efficace des dispositions du Plan National Climat, et, d'autre part, de ne pas confronter les sujets de droit à une réglementation insuffisamment harmonisée ou faisant double emploi, une planification claire, entérinée par un Accord de coopération, est réclamée;

Overwegende dat het noodzakelijk is om in de drie Gewesten gezamenlijk maatregelen te nemen betreffende de beperking van de uitstoot van broeikasgassen, zodat een hoog niveau van milieubescherming wordt bereikt;

Considérant qu'il est nécessaire de prendre conjointement dans les trois Régions des mesures visant à réduire les émissions de gaz à effet de serre, afin d'atteindre un niveau élevé de protection de l'environnement;

Overwegende het politiek akkoord, beslissing 5/CP.6 aangenomen door de Conferentie van de Partijen van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering (COP6, 2de deel) gehouden in Bonn van 16 tot 27 juli 2001 in uitvoering van het Actieplan van Buenos Aires die inzake het supplementariteitsvraagstuk voor Bijlage I-Partijen betekent dat binnenlandse maatregelen een significant onderdeel moeten uitmaken van de inspanning tot het naleven van hun verbintenissen tot beperking en terugdringing van emissies zoals bepaald in art 3, 1ste lid van het Protocol van Kyoto en hen verplicht om daarover relevante informatie te rapporteren en voor toetsing voor te leggen, conform artikels 7 resp. 8 van het Protocol van Kyoto;

Considérant l'accord politique, décision 5/CP.6 adoptée par la Conférence des Parties à la Convention-cadre des Nations Unies sur les Changements climatiques (COP6, 2ème partie) qui s'est tenue à Bonn du 16 au 27 juillet 2001 en application du Plan d'Action de Buenos Aires qui, en ce qui concerne la question de la supplémentarité, signifie pour les Parties de l'Annexe I que les mesures nationales doivent constituer une partie importante de l'effort à fournir pour respecter leurs engagements à limiter et à réduire les émissions tel que défini à l'art. 3, 1er alinéa du Protocole de Kyoto et les oblige à faire rapport des informations pertinentes et à les soumettre à un contrôle, conformément aux articles 7 resp. 8 du Protocole de Kyoto;

Overwegende dat beslissing 5/CP.6 van de Conferentie van de Partijen van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering bepaalt dat enkel Partijen die de aanvullende overeenkomst inzake naleving bij het Protocol van Kyoto hebben aanvaard het recht hebben om kredieten gegenereerd door het gebruik van de flexibiliteitsmechanismen over te dragen of te verwerven en aan de Conferentie van de Partijen waarin de Partijen bij het Protocol van Kyoto bijeenkomen

Considérant que la décision 5/CP.6 de la Conférence des Parties à la Convention-cadre des Nations Unies sur les Changements climatiques définit que seules les Parties qui ont accepté l'accord complémentaire concernant le respect du Protocole de Kyoto ont le droit d'acquérir ou de reporter des crédits générés par l'utilisation des mécanismes de flexibilité et conseille à la Conférence des Parties au sein de laquelle se réunissent les Parties du Protocole de Kyoto (COP/MOP) de rendre la participation des Parties de

(COP/MOP) aanbeveelt de deelname aan de flexibiliteits-mechanismen door Bijlage I-Partijen afhankelijk te maken van de naleving van de vereisten inzake rapportering onder artikel 5, 1ste en 2de lid en van artikel 7, 1ste en 4de lid van het Protocol van Kyoto;

l'Annexe I aux mécanismes de flexibilité dépendante du respect des exigences concernant l'établissement de rapports prévues à l'article 5, 1er et 2ème alinéa et à l'article 7, 1er et 4ème alinéa du Protocole de Kyoto;

Overwegende dat het halen van de reductiedoelstelling een toepassing van flexibiliteitsmechanismen vereist;

Considérant que la réalisation de l'objectif de réduction requiert l'application de mécanismes de flexibilité;

Overwegende de noodzaak om een permanente samenwerking en overleg te verzekeren inzake het beheer van de gegevens, de opvolging van de implementatie, de evaluatie en ook de eventuele bijsturing van het Nationaal Klimaatplan;

Considérant la nécessité d'assurer une coopération et une concertation permanentes en ce qui concerne la gestion des données, le suivi de la mise en oeuvre, l'évaluation et aussi l'adaptation éventuelle du Plan National Climat;

Overwegende de noodzaak voor de Federale Staat en de Gewesten om over afgestemde evaluatiemethodologiëen te beschikken om een objectieve en harmonieuze behandeling van gegevens te verzekeren tegenover het publiek, de Europese Commissie en de verdragspartijen bij het Klimaatverdrag en het Protocol van Kyoto;

Considérant la nécessité pour l'Etat fédéral et les Régions de disposer de méthodologies d'évaluation compatibles afin d'assurer un traitement objectif et harmonieux des données vis-à-vis du public, de la Commission européenne et des parties à la Convention Climat et au Protocole de Kyoto;

Overwegende dat, om een samenwerking, een overleg en een afgestemde evaluatiemethodologie te verwezenlijken, de tussenkomst moet worden geregeld op institutioneel vlak van de Federale Staat en de Gewesten in het beheer, de werking en de financiering van een gepaste structuur;

Considérant que, pour réaliser une coopération, une concertation et une méthodologie d'évaluation compatibles, l'intervention de l'Etat fédéral et des Régions dans la gestion, le fonctionnement et le financement d'une structure appropriée, doit être réglée au plan institutionnel;

Overwegende dat de bepalingen in dit Samenwerkingsakkoord geenszins afbreuk doen aan de werking van het CCIM;

Considérant que les dispositions du présent Accord de coopération ne portent nullement préjudice au fonctionnement du CCPIE;

Overwegende dat het noodzakelijk is om het Nationaal Klimaatplan in te schrijven in een algemene strategie voor duurzame ontwikkeling;

Considérant qu'il est nécessaire d'inscrire le Plan National Climat dans une stratégie globale de développement durable;

Overwegende dat het wenselijk is om van het Nationaal Klimaatplan een efficiënt instrument te maken dat België toelaat een « low carbon economy » te realiseren en tegelijkertijd de competitiviteit van de bedrijven te beschermen;

Considérant qu'il est souhaitable de faire du Plan National Climat un instrument efficace permettant à la Belgique de réaliser une « low carbon economy » tout en protégeant la compétitivité des entreprises;

Overwegende dat de Federale Staat de economische en monetaire eenheid dient te waarborgen en dient toe te zien over het vrije verkeer van personen, goederen en kapitalen;,

Overwegende de noodzaak om, op economisch en sociaal vlak, rekening te houden met het Europese Stabiliteitspact, het Belgisch Nationaal Verslag aan de EU over de hervormingen van de producten-, diensten- en kapitaalmarkten (Verslag van Cardiff), alsook het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid (Proces van Luxemburg);

De federale Staat, vertegenwoordigd door de Minister bevoegd voor Mobiliteit en Vervoer, de Minister bevoegd voor Leefmilieu en de Staatssecretaris bevoegd voor Energie;

Het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, in de persoon van haar Minister-President, de Vlaamse Minister bevoegd voor Leefmilieu en de Vlaamse Minister bevoegd voor Energie;

Het Waalse Gewest, vertegenwoordigd door de Waalse Regering, in de persoon van haar Minister-President, de Waalse Minister bevoegd voor Leefmilieu en de Waalse Minister bevoegd voor Energie;

Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering in de persoon van haar Minister-Voorzitter, de Brusselse Minister bevoegd voor Leefmilieu, de Brusselse Minister bevoegd voor Energie en de Brusselse Staatssecretaris belast met Energie;

Kwamen overeen wat volgt :

HOOFDSTUK I : Definities, doelstellingen en beginselen

Artikel 1. Voor dit Samenwerkingsakkoord gelden de definities :

Considérant que l'Etat fédéral doit garantir l'union économique et monétaire et veiller à la libre circulation des personnes, des biens et des capitaux;

Considérant la nécessité de prendre en compte, sur le plan économique et social, le Pacte Européen de Stabilité, le Rapport national belge à l'UE sur la Réforme Economique des marchés des produits, des services et des capitaux (Processus de Cardiff) ainsi que le Plan d'Action National pour l'Emploi (Processus de Luxembourg);

L'Etat fédéral, représenté par la Ministre ayant la Mobilité et les Transports dans ses attributions, le Ministre ayant l'Environnement dans ses attributions et le Secrétaire d'Etat ayant l'Energie dans ses attributions;

La Région flamande, représentée par le Gouvernement flamand, en la personne de son Ministre-Président, la Ministre flamande ayant l'Environnement dans ses attributions et le Ministre flamand ayant l'Energie dans ses attributions;

La Région wallonne, représentée par le Gouvernement wallon, en la personne de son Ministre-Président, le Ministre wallon ayant l'Environnement dans ses attributions et le Ministre wallon ayant l'Energie dans ses attributions;

La Région de Bruxelles-Capitale, représentée par le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale en la personne de son Ministre-Président, le Ministre bruxellois ayant l'Environnement dans ses attributions, le Ministre bruxellois ayant l'Energie dans ses attributions et le Secrétaire d'Etat bruxellois chargé de l'Energie;

Ont convenu ce qui suit :

CHAPITRE Ier : Définitions, objectifs et principes

Article 1er. Au présent Accord de coopération, s'appliquent les définitions :

§ 1. « Klimaatverandering » : een verandering in het klimaat die direct of indirect wordt toegeschreven aan menselijke activiteit, die de samenstelling van de atmosfeer wijzigt en die naast natuurlijke klimaatwisselingen wordt waargenomen gedurende vergelijkbare perioden.

§ 2. « Broeikasgassen » : gasvormige bestanddelen van de atmosfeer, zowel natuurlijk als antropogeen, die infrarode straling absorberen en weer uitstralen. Voor de toepassing van dit Akkoord worden de volgende broeikasgassen bedoeld :

* Koolstofdioxide (CO_2)
* Methaan (CH_4)
* Distikstofoxide (N_2O)
* Onvolledig gehalogeneerde fluorkoolwaterstoffen (HFK's)
* Perfluorkoolwaterstoffen (PFK's)
* Zwavelhexafluoride (SF_6)

§ 3. « Emissies » : het vrijkomen van broeikasgassen en/of voorlopers daarvan in de atmosfeer in een bepaald gebied en gedurende een bepaalde tijd.

§ 4. « Conferentie van de Partijen » : de Conferentie van de Partijen bij het Verdrag.

§ 5. « Verdrag » : het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering, op 9 mei 1992 te New York aangenomen.

§ 6. Flexibiliteitsmechanismen :

1. de mechanismen zoals bedoeld in artikels 6, 12 en 17 van het Protocol van Kyoto : de gezamenlijke uitvoering (art. 6), « Mechanisme voor Schone Ontwikkeling » (art. 12) en internationale emissiehandel (art. 17).
2. elk systeem voor handel in broeikasgasemissies ingesteld door de Europese Unie.

§ 7. Uitgebreide Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu (ICL) : de

§ 1er. On entend par « Changements climatiques » des changements de climat qui sont attribués directement ou indirectement à une activité humaine altérant la composition de l'atmosphère mondiale et qui viennent s'ajouter à la variabilité naturelle du climat observée au cours de périodes comparables.

§ 2. On entend par « gaz à effet de serre » les constituants gazeux de l'atmosphère, tant naturels qu'anthropiques, qui absorbent et réémettent le rayonnement infrarouge. Les gaz à effet de serre suivants sont visés pour l'application de cet Accord :

* Dioxyde de carbone (CO_2)
* Méthane (CH_4)
* Oxyde nitreux (N_2O)
* Hydrofluorocarbones (HFC)
* Hydrocarbures perfluorés (PFC)
* Hexafluorure de soufre (SF_6)

§ 3. On entend par « émissions » la libération de gaz à effet de serre ou de précurseurs de tels gaz dans l'atmosphère au-dessus d'une zone et au cours d'une période données.

§ 4. On entend par « Conférence des Parties » la Conférence des Parties à la Convention.

§ 5. On entend par « Convention » la Convention-cadre des Nations Unies sur les Changements climatiques, adoptée à New York le 9 mai 1992.

§ 6. Mécanismes de flexibilité :

1. les mécanismes tels que visés aux articles 6, 12 et 17 du Protocole de Kyoto : l'application conjointe (art. 6), « Mécanisme pour un Développement Propre » (art. 12) et le commerce international d'émissions (art. 17).
2. tout système de commerce d'émissions de gaz à effet de serre mis en place par l'Union Européenne.

§ 7. Conférence Interministérielle de l'Environnement (CIE) élargie : les

permanente leden van de ICL, conform het Samenwerkingsakkoord d.d. 5 april 1995 inzake het internationaal milieubeleid, uitgebreid met de Eerste Minister, de gewestelijke ministers-presidenten, de federale minister voor Begroting, de ministers belast met energie, transport, fiscaliteit, ontwikkelingssamenwerking en de gewestelijke ministers van economie.

Art. 2. Dit Samenwerkingsakkoord betreft het opstellen, het uitvoeren, het opvolgen van een Nationaal Klimaatplan, alsook het rapporteren, in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering en het Protocol van Kyoto en Beschikking 1999/296/EG, met de bedoeling om de netto uitstoot van CO_2 en andere broeikasgassen te beheersen, zoals bepaald in het Protocol van Kyoto en in de Beslissing van de Raad van de Europese Unie van 16 juni 1998.

HOOFDSTUK II: De Nationale Klimaatcommissie

Art. 3. Voor de toepassing en de opvolging van dit Samenwerkingsakkoord en voor de opvolging van het Nationaal Klimaatplan in het algemeen wordt door de Gewesten en de Federale Staat een Nationale Klimaatcommissie opgericht. De Nationale Klimaatcommissie wordt ondersteund door een permanent secretariaat.

Art. 4. De Nationale Klimaatcommissie is samengesteld uit de contracterende Partijen, die elk over vier gemandateerde vertegenwoordigers beschikken, aangeduid door hun respectieve regeringen. Deze personen kunnen bijgestaan worden door deskundigen. Door elke Partij worden vier effectieve leden en vier plaatsvervangende leden aangeduid, die het respectievelijke effectieve lid vervangen in geval van afwezigheid. Die aanwijzingen worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Iedere wijziging wordt op dezelfde wijze bekend gemaakt.

Art. 5. Het permanent secretariaat wordt verzorgd door de Intergewestelijke Cel

membres permanents de la CIE, conformément à l'Accord de coopération du 5 avril 1995 relatif à la politique internationale de l'environnement, élargie au Premier Ministre, aux Ministres-Présidents des Régions, au ministre fédéral du Budget, aux ministres en charge de l'energie, des transports, de la fiscalité, de la coopération au développement et aux ministres régionaux de l'économie.

Art. 2. Le présent Accord de coopération concerne l'établissement, l'exécution, le suivi d'un Plan National Climat ainsi que l'établissement de rapports, dans le cadre de la Convention-cadre des Nations Unies sur les Changements climatiques et le Protocole de Kyoto et Décision 1999/296/CE, avec pour objectif de maîtriser les émissions nettes de CO_2 et autres gaz à effet de serre, tel que fixé dans le Protocole de Kyoto ainsi que dans la Décision du Conseil de l'Union européenne du 16 juin 1998.

CHAPITRE II : La Commission nationale Climat

Art. 3. Pour l'application et le suivi du présent Accord de coopération et pour le suivi du Plan National Climat en général, les Régions et l'Etat fédéral créent une Commission nationale Climat. La Commission nationale Climat est assistée par un secrétariat permanent.

Art. 4. La Commission nationale Climat est constituée par les Parties contractantes, chacune disposant de quatre mandataires désignés par leurs gouvernements. Ces personnes pourront être assistées par des experts. Chaque Partie désignera quatre membres effectifs et quatre membres suppléants, qui pourront remplacer les membres effectifs respectifs lorsque ces derniers seront absents. Ces désignations seront publiées au Moniteur belge. Toute modification sera publiée de la même manière.

Art. 5. Le secrétariat permanent est assuré par la Cellule Interrégionale de

voor Leefmilieu (IRCEL) bedoeld in artikel 6 van het Samenwerkingsakkoord van 18 mei 1994 tussen het Brusselse, Vlaamse en Waalse Gewest inzake het toezicht op emissies in de lucht en op de strukturering van de gegevens. Het is samengesteld uit ambtenaren afkomstig van de administraties van de contracterende Partijen. De ambtenaren blijven onderworpen aan de statutaire bepalingen die op hen van toepassing zijn.

Art. 6. *§ 1. De administratieve en organisatorische taken van de Nationale Klimaatcommissie bestaan uit :*

1. Het opstellen van het reglement van inwendige orde voor de Nationale Klimaatcommissie;

2. Het bepalen van de regels van de werking van het permanent secretariaat;

3. Het formuleren van voorstellen aan de contracterende Partijen betreffende de samenstelling van het permanent secretariaat;

4. Het aanduiden van een voorzitter, elk jaar op datum van inwerkingtreding van het Samenwerkingsakkoord, waarbij een beurtrol gerespecteerd wordt tussen alle contracterende Partijen, evenals een beurtwisseling van de talen Nederlands en Frans;

5. De opmaak van een jaarverslag waarin gerapporteerd wordt over de activiteiten van de Nationale Klimaatcommissie;

6. De uitwisseling en doorgave van informatie en verslagen tussen de betrokken partijen, betreffende de vordering en de implementatie van het beleid en de maatregelen opgenomen in het op dat moment geldende Nationaal Klimaatplan;

7. Het rechtstreeks verschaffen van informatie aan de federale en gewestelijke adviesraden;

8. Het uitvoeren van de verplichtingen omtrent uitwisseling en doorgave van gegevens en informatie, opgelegd door

l'Environnement (CELINE) visée à l'article 6 de l'Accord de coopération du 18 mai 1994 entre les Régions bruxelloise, flamande et wallonne en matière de surveillance des émissions atmosphériques et de structuration des données. Il est composé de fonctionnaires provenant de l'administration des Parties contractantes. Les fonctionnaires restent soumis aux dispositions statutaires s'appliquant à ceux-ci .

Art. 6. *§ 1er. Les tâches administratives et organisationnelles de la Commission nationale Climat consistent à :*

1. Rédiger le règlement d'ordre intérieur de la Commission nationale Climat;

2. Fixer les règles de fonctionnement du secrétariat permanent;

3. Adresser des propositions aux Parties contractantes à propos de la composition du secrétariat permanent;

4. Désigner un président, chaque année à la date d'entrée en vigueur de l'Accord de coopération, en respectant un tour de rôle entre toutes les Parties contractantes, ainsi qu'une alternance linguistique Néerlandais/Français;

5. Etablir un rapport annuel faisant état des activités de la Commission nationale Climat;

6. Assurer l'échange et la transmission d'informations et de rapports entre les parties concernées, à propos de l'état d'avancement et de la mise en œuvre des politiques et mesures reprises dans le Plan National Climat en vigueur à ce moment-là;

7. Fournir directement des informations aux conseils consultatifs fédéraux et régionaux;

8. Assumer les obligations concernant l'échange et la transmission de données et d'informations, imposées par la décision

de beschikking 1999/296/EG van de Raad van de Europese Unie en door het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering (UNFCCC), en dit in samenwerking met de betrokken departementen en het CCIM;

9. Toezien op de afstemming, en indien mogelijk, het harmoniseren, tussen de contracterende Partijen, van de werkmethoden en werkprocedures, van de interpretatie van de gegevens, van de rapportering en prognoses en van de uitwisseling van de informatie;

Taken 1° tot en met 4° dienen binnen de 6 maand na de samenstelling van de Nationale Klimaatcommissie uitgevoerd te worden.

§ 2. De inhoudelijke taken van de Nationale Klimaatcommissie bestaan uit :

1. Het evalueren, gedurende het laatste trimester van ieder jaar, van de federale en interregionale samenwerking en coördinatie evenals de stand van uitvoering en de impact (ecologisch, sociaal, economisch) van het beleid en de maatregelen genomen op basis van het Nationaal Klimaatplan. De bekomen resultaten, de reducties alsook de prognoses worden vergeleken met de opgelegde doelstellingen. Op basis hiervan formuleert de Nationale Klimaatcommissie voorstellen aan de uitgebreide Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu tot het verbeteren van de samenwerking en het bijsturen van het Nationaal Klimaatplan;

2. Het tegen ten laatste 2005 voorleggen van een voorstel tot verdeling van de nationale reductiedoelstelling van 7,5%, tesamen met een voorstel ter definiëring van de respectievelijke verantwoordelijkheden, aan de uitgebreide Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu;

3. Het adviseren van het CCIM voor het bepalen van het Belgisch standpunt in het internationale beleid op het gebied van Klimaatverandering en de uitstoot van broeikasgassen. De Nationale Klimaatcommissie kan aan de CCIM

1999/296/CE du Conseil de l'Union européenne et par la Convention-cadre des Nations Unies sur les Changements climatiques (CCNUCC), et ce, en collaboration avec les départements concernées et le CCPIE ;

9. Veiller à la compatibilité et, si possible, à l'harmonisation, entre les Parties contractantes des méthodes et des procédures de travail, de l'interprétation des données, de l'établissement des rapports et des prévisions, et de l'échange d'informations;

Les tâches 1° à 4° doivent être accomplies endéans les 6 mois après la composition de la Commission nationale Climat.

§ 2. Les tâches de la Commission nationale Climat relatives au contenu consistent à :

1. Evaluer, pendant le dernier trimestre de chaque année, la coordination et la coopération fédérales et interrégionales, ainsi que le niveau d'exécution et l'impact (écologique, social et économique) des politiques et mesures prises sur la base du Plan National Climat. Les résultats obtenus, les réductions ainsi que les prévisions seront comparés aux objectifs fixés. Sur cette base, la Commission nationale Climat formule ses propositions à la Conférence Interministérielle de l'Environnement élargie en vue d'améliorer la coopération et de corriger le Plan National Climat;

2. Soumettre au plus tard pour 2005 à la Conférence Interministérielle de l'Environnement élargie une proposition de répartition de l'objectif national de réduction de 7,5%, accompagnée d'une proposition définissant les responsabilités en matière de respect des obligations;

3. Conseiller le CCPIE en vue de déterminer le point de vue de la Belgique en politique internationale dans les domaines des Changements climatiques et des émissions de gaz à effet de serre. La Commission nationale Climat peut

vragen om bepaalde punten te agenderen;

4. Het ontvangen van en beraadslagen over de rapporten van de vertegenwoordigers van België in de organen van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering;

5. Het adviseren van de Interdepartementale Commissie voor Duurzame Ontwikkeling (ICDO) betreffende aspecten van het beleid over duurzame ontwikkeling die betrekking hebben op de uitstoot van broeikasgassen. De Nationale Klimaatcommissie kan aan de ICDO vragen om bepaalde punten te agenderen;

6. Het uitvoeren van een beleidsvoorbereidend onderzoek naar de noodzaak en desgevallend de inhoud van een afzonderlijk Samenwerkingsakkoord inzake flexibiliteitsmechanismen;

Art. 7. De taken van het permanent secretariaat zijn deze bepaald in artikel 7, d), van het Samenwerkingsakkoord van 18 mei 1994 tussen het Brusselse, Vlaamse en Waalse Gewest inzake het toezicht op emissies in de lucht en op de strukturering van de gegevens, zoals gewijzigd door artikel 21 van dit Samenwerkingsakkoord.

Art. 8. De Nationale Klimaatcommissie komt tenminste twee maal per jaar samen, alsook op vraag van een lid. Zij zetelt slechts geldig als alle contracterende Partijen vertegenwoordigd zijn. Indien noodzakelijk, worden werkgroepen van deskundigen aangeduid of samengesteld in functie van de categorieën van de materies die verder onderzoek of beoordeling vereisen.

Art. 9. De Nationale Klimaatcommissie beslist bij unanimiteit tussen de Partijen, voor zover elk gewest en de Federale Staat vertegenwoordigd zijn. Elke Partij heeft één stem. Kan er geen unanimiteit worden bereikt, dan wordt de behandelde materie voorgelegd aan de uitgebreide Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu. Wordt daar geen

demander au CCPIE d'inscrire certains points à l'ordre du jour;

4. Recevoir et délibérer les rapports des représentants de la Belgique au sein des organes de la Convention-cadre des Nations Unies sur les Changements climatiques;

5. Conseiller la Commission Interdépartementale de Développement Durable (CIDD) concernant les aspects de la politique de développement durable en rapport avec les émissions de gaz à effet de serre. La Commission nationale Climat peut demander à la CIDD d'inscrire certains points à l'ordre du jour;

6. Réaliser une étude préparatoire sur la nécessité et le cas échéant sur le contenu d'un Accord de coopération distinct en matière de mécanismes de flexibilité;

Art. 7. Les tâches du secrétariat permanent sont celles définies à l'article 7, d), de l'Accord de coopération du 18 mai 1994 entre les Régions bruxelloise, flamande et wallonne en matière de surveillance des émissions atmosphériques et de structuration des données, tel que modifié par l'article 21 du présent Accord de coopération.

Art. 8. La Commission nationale Climat se réunit au moins deux fois par an, ainsi qu'à la demande d'un membre. Elle ne siège valablement que si toutes les Parties contractantes sont représentées. Si besoin est, des groupes de travail d'experts seront désignés ou créés en fonction des catégories des matières qui requièrent un examen ou une évaluation plus approfondis.

Art. 9. La Commission nationale Climat décide à l'unanimité entre les Parties contractantes, pour autant que chaque Région et l'Etat fédéral soient représentés. Chaque Partie dispose d'une voix. Si l'unanimité ne peut pas être atteint, la matière examinée sera soumise à la Conférence Interministérielle de l'Environnement élargie. Si un accord

akkoord bereikt, wordt het voorgelegd aan het Overlegcomité bedoeld in artikel 31 van de gewone wet van 9 augustus 1980.

Art. 10. De Nationale Klimaatcommissie stelt de op grond van de gewestelijke en federale initiatieven verkregen inlichtingen, ter beschikking van:

1. de Gewesten;
2. de federale regering of andere organen ;
3. natuurlijke of rechtspersonen die daarom verzoeken.

Met instemming van alle betrokken Partijen kunnen deze gegevens in digitale vorm worden overgemaakt of kunnen zij opgeslagen worden in een databank die toegankelijk is voor alle geïnteresseerden. De door de Partijen ontvangen inlichtingen kunnen evenwel vertrouwelijk worden gehouden in de gevallen bepaald door de op de bevoegde dienst in kwestie toepasselijke wetgeving inzake de openbaarheid van bestuur.

HOOFDSTUK III: Gegevensinzameling, -uitwisseling en rapportering

Art. 11. De Gewesten verbinden zich ertoe om jaarlijks een rapport houdende de voorgeschreven informatie over te maken aan de Nationale Klimaatcommissie, teneinde de federale overheid in staat te stellen te rapporteren over de gegevens, volgens de richtlijnen opgelegd door de Conferentie der Partijen van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering en het Protocol van Kyoto en conform de beschikking 1999/296/EG van de Raad van de Europese Unie.

Art. 12. De Federale Staat verbindt zich ertoe om jaarlijks verslag uit te brengen aan de Nationale Klimaatcommissie over belangrijke economische en sociale indicatoren, inclusief de basisstatistieken.

Art 13. De Federale Staat en elk van de Gewesten verbinden zich er tevens toe om jaarlijks en op een geharmoniseerde

n'est pas atteint au sein de cette Conférence, la matière est soumise au Comité de concertation visé à l'article 31 de la loi ordinaire du 9 août 1980.

Art. 10. La Commission nationale Climat met les informations obtenues sur la base des initiatives régionales et fédérales à la disposition :

1. des Régions;
2. du Gouvernement fédéral ou d'autres organes;
3. des personnes physiques ou morales qui le demandent.

Avec l'accord de toutes les Parties concernées, ces données peuvent être transmises sous forme numérique ou être stockées dans une banque de données accessible à tous les intéressés. Les informations que les Parties reçoivent, peuvent toutefois rester confidentielles dans les cas déterminés par la législation applicable relative à la publicité de l'administration, s'appliquant au service compétent en la matière.

CHAPITRE III : Rassemblement et échange de données, établissement de rapports

Art. 11. Les Régions s'engagent à remettre tous les ans à la Commission nationale Climat un rapport contenant les informations prescrites, permettant au gouvernement fédéral de rapporter les données selon les directives imposées par la Conférence des Parties de la Convention-cadre des Nations Unies sur les Changements climatiques et le Protocole de Kyoto et en conformité avec la décision 1999/296/CE du Conseil de l'Union européenne.

Art. 12. L'Etat fédéral s'engage à remettre un rapport annuel à la Commission nationale Climat portant sur les indicateurs économiques et sociaux pertinents, y compris les statistiques de base.

Art. 13. L'Etat fédéral et chacune des Régions s'engagent aussi à remettre annuellement et de manière harmonisée,

manier verslag uit te brengen aan de Klimaatcommissie omtrent de vorderingen en de implementatie van het beleid en de maatregelen, opgenomen in het Nationaal Klimaatplan, die tot hun bevoegdheid behoren.

un rapport à la Commission nationale Climat sur les progrès et la mise en œuvre des politiques et mesures, qui figurent dans le Plan National Climat, qui relèvent de leurs compétences.

HOOFDSTUK IV: Verbintenis tot uitvoering van het Nationaal Klimaatplan

CHAPITRE IV : Engagement visant la mise en œuvre du Plan National Climat

Art. 14. De Federale Staat en de Gewesten verbinden zich ertoe een gezamenlijk Nationaal Klimaatplan op te stellen, ter uitvoering van de doelstelling in artikel 2 van dit Samenwerkingsakkoord. Dit plan wordt voorbereid in de Klimaatcommissie en in de uitgebreide Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu en goedgekeurd door de respectieve regeringen voor wat hun bevoegdheden betreft.

Art. 14. L'Etat fédéral et les Régions s'engagent à établir un Plan National Climat commun, en application de l'objectif décrit à l'article 2 du présent Accord de coopération. Ce plan est préparé au sein de la Commission nationale Climat et de la Conférence Interministérielle de l'Environnement élargie et est approuvé par les gouvernements respectifs en ce qui concerne leurs compétences.

Art. 15. De Federale Staat en de Gewesten verbinden zich, voor wat hun respectievelijke bevoegdheden betreft, tot de uitvoering van het beleid en de maatregelen en naleving van de bepalingen zoals deze worden vastgelegd in het goedgekeurde Nationaal Klimaatplan.

Art. 15. L'Etat fédéral et les Régions s'engagent, en ce qui concerne leurs compétences respectives, à mettre en œuvre les politiques et mesures, et à respecter les dispositions reprises dans le Plan National Climat adopté.

Art. 16. De Federale Staat en de Gewesten verbinden zich tot een jaarlijkse toetsing van de nood tot herziening van alle of bepaalde onderdelen van het Nationaal Klimaatplan, op basis van een voorstel van de Klimaatcommissie.

Art. 16. L'Etat fédéral et les Régions s'engagent à évaluer tous les ans la nécessité de réexaminer le Plan National Climat, dans son ensemble ou certaines de ses parties, sur la base d'une proposition de la Commission nationale Climat.

Art. 17. De Federale Staat en de Gewesten verbinden zich ertoe het Nationaal Klimaatplan en alle herzieningen aan dit plan ter advies voor te leggen aan de federale en de gewestelijke adviesraden.

Art. 17. L'Etat fédéral et les Régions s'engagent à soumettre le Plan National Climat et toutes les révisions pour avis aux conseils consultatifs régionaux et fédéraux.

Art. 18. De Federale Staat en de Gewesten verbinden zich tot het opstellen en het uitvoeren van een gemeenschappelijke evaluatiemethodologie aangaande de nationale prognoses van de emissies van broeikasgassen, alsook tot het aanduiden van de uitvoerings-verantwoordelijke(n) daarvoor.

Art. 18. L'Etat fédéral et les Régions s'engagent à rédiger et exécuter une méthodologie commune d'évaluation concernant les prévisions nationales d'émissions de gaz à effet de serre ainsi qu'à désigner un ou plusieurs responsable(s) pour l'exécution de celle-ci.

Art. 19. De Federale Staat en de Gewesten verbinden zich ertoe zo snel mogelijk, in overleg met de betrokken actoren, de nodige instrumenten op het vlak van flexibiliteitsmechanismen in werking te stellen.

Art. 19. L'Etat fédéral et les Régions s'engagent à adopter le plus vite possible, en concertation avec les acteurs concernés, les instruments nécessaires à la mise en œuvre des mécanismes de flexibilité.

HOOFDSTUK V: budgettaire bepalingen

CHAPITRE V : Dispositions budgétaires

Art. 20. De bijdragen betreffende de personeelskosten, de afschrijving van het materiaal, ter beschikking gesteld van de Nationale Klimaatcommissie, waaronder het permanent secretariaat, de bijkomende of jaarlijkse investeringen, de onderhoudskosten van het materiaal en de werkingskosten worden ten laste genomen door elke contracterende Partij door toepassing van de volgende verdeelsleutel : 30% voor de Federale Staat ; 70% voor de Gewesten, verdeeld als volgt : Vlaamse Gewest : 57,11%, Waalse Gewest : 33,84% en Brusselse Hoofdstedelijke Gewest : 9,05%.

Art. 20. Les contributions relatives aux frais de personnel, à l'amortissement du matériel mis à disposition de la Commission nationale Climat, comprenant le secrétariat permanent, aux investissements complémentaires ou annuels, aux frais d'entretien du matériel et aux frais de fonctionnement, sont prises en charge par chaque Partie contractante par application de la clé de répartition fixée comme suit : 30% fédéral ; 70% pour les régions, notamment 57,11% pour la Région flamande, 33,84% pour la Région wallonne et 9,05% pour la Région de Bruxelles-Capitale.

HOOFDSTUK VI: Bepalingen tot wijziging van het Samenwerkingsakkoord van 18 mei 1994 tussen het Brusselse, Vlaamse en Waalse Gewest inzake het toezicht op emissies in de lucht en op de strukturering van de gegevens

CHAPITRE VI : Dispositions modifiant l'Accord de coopération du 18 mai 1994 entre les Régions bruxelloise, flamande et wallonne en matière de surveillance des émissions atmosphériques et de structuration des données

Art. 21. In artikel 7 van het Samenwerkingsakkoord van 18 mei 1994 tussen het Brusselse, Vlaamse en Waalse Gewest inzake het toezicht op emissies in de lucht en op de strukturering van de gegevens wordt een punt d) toegevoegd dat luidt als volgt:

« d) opdrachten in verband met de functie van het permanent secretariaat van de Nationale Klimaatcommissie:

1. Bijstaan van de Nationale Klimaatcommissie, opgericht door het Samenwerkingsakkoord van ..... tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende het opstellen, het uitvoeren en het opvolgen van een Nationaal Klimaatplan, in het

Art. 21. Dans l'article 7 de l'Accord de coopération du 18 mai 1994 entre les Régions bruxelloise, flamande et wallonne en matière de surveillance des émissions atmosphériques et de structuration des données est ajouté un point d) rédigé comme suit :

« d) missions relatives à la fonction du secrétariat permanent de la Commission nationale Climat :

1. Assister la Commission nationale Climat, instituée par l'Accord de coopération du ..... entre l'Etat fédéral, la Région flamande, la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale relatif à l'établissement, l'exécution et le suivi d'un Plan National Climat, ainsi que l'établissement de rapports dans le cadre

kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering en het Protocol van Kyoto;

2. Vervullen van administratieve, logistieke en technische opdrachten die haar door de Nationale Klimaatcommissie worden toevertrouwd.»

Art. 22. In de vierde alinea van artikel 9 van hetzelfde Samenwerkingsakkoord wordt de zinsnede « in artikel 7, c) » vervangen door de zinsnede « in artikel 7, c) en d) ».

Art. 23. In artikel 17 van hetzelfde Samenwerkingsakkoord wordt een vierde alinea toegevoegd dat luidt als volgt :

« In afwijking van de eerste alinea van dit artikel worden de bijdragen betreffende de personeelskosten, de afschrijving van het materiaal ter beschikking gesteld van de Nationale Klimaatcommissie, waaronder het permanent secretariaat, de bijkomende of jaarlijkse investeringen, de onderhoudskosten van het materiaal en de werkingskosten, ten laste genomen door elke contracterende Partij bij het Samenwerkingsakkoord van ..... tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende het opstellen, het uitvoeren en het opvolgen van een Nationaal Klimaatplan, in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering en het Protocol van Kyoto, door toepassing van de volgende verdeelsleutel : 30% voor de Federale Staat ; 70% voor de Gewesten, verdeeld als volgt : Vlaamse Gewest : 57,11%, Waalse Gewest : 33,84% en Brusselse Hoofdstedelijke Gewest : 9,05%. »

HOOFDSTUK VII: Slotbepalingen

Art. 24. De leden, bedoeld in artikel 92bis, § 5, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, van het rechtscollege dat belast is om de geschillen met betrekking tot de uitlegging of de uitvoering van dit Samenwerkingsakkoord te beslechten, worden respectievelijk

de la Convention-cadre des Nations Unies sur les Changements climatiques et du Protocole de Kyoto;

2. Exécuter les missions administratives, logistiques et techniques qui lui sont confiées par la Commission nationale Climat. »

Art. 22. Dans le quatrième paragraphe de l'article 9 de ce même Accord de coopération, le membre de phrase « à l'article 7, c) » est remplacé par le membre de phrase « à l'article 7, c) et d) ».

Art. 23. Dans l'article 17 de ce même Accord de coopération est inséré un quatrième paragraphe rédigé comme suit :

« Par dérogation au premier paragraphe de cet article, les contributions relatives aux frais de personnel, à l'amortissement du matériel mis à disposition de la Commission nationale Climat, comprenant le secrétariat permanent, aux investissements complémentaires ou annuels, aux frais d'entretien du matériel et aux frais de fonctionnement, sont prises en charge par chaque Partie contractante à l'Accord de coopération du ..... entre l'Etat fédéral, la Région flamande, la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale relatif à l'établissement, l'exécution et le suivi d'un Plan National Climat, ainsi que l'établissement de rapports dans le cadre de la Convention-cadre des Nations Unies sur les Changements climatiques et du Protocole de Kyoto, par application de la clé de répartition fixée comme suit : 30% fédéral; 70% pour les régions, notamment 57,11% pour la Région flamande, 33,84% pour la Région wallonne et 9,05% pour la Région de Bruxelles-Capitale. »

CHAPITRE VII : Dispositions finales

Art. 24. Les membres, visés à l'article 92bis, § 5, deuxième alinéa, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, de la juridiction chargée de trancher les différends concernant l'interprétation ou l'exécution du présent Accord de coopération, seront respectivement désignés par le Conseil

aangewezen door de ministerraad, de Vlaamse Regering, de Waalse Regering en de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. De werkingskosten van het rechtscollege worden, volgens de verdeelsleutel bepaald in artikel 20 van dit Akkoord, verdeeld over de federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Art. 25. Dit Samenwerkingsakkoord is afgesloten voor onbepaalde duur. Elke contracterende Partij kan deze opzeggen met een vooropzeg van zes maanden.

Art. 26. Binnen de uitgebreide Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu komen de contracterende Partijen overeen de federale en interregionale samenwerking, in het kader van dit Samenwerkingsakkoord, om de drie jaar te evalueren, onder meer op basis van de jaarverslagen van de Nationale Klimaatcommissie. De uitgebreide Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu brengt verslag uit over deze evaluatie bij de respectieve regeringen.

Art. 27. De geschillen die tussen de contracterende Partijen rijzen met betrekking tot de interpretatie of de uitvoering van dit Samenwerkingsakkoord worden beslecht in het kader van de uitgebreide Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu. Bij gebrek aan een oplossing wordt het geschil voorgelegd aan een rechtscollege zoals bedoeld in artikel 92bis, §§ 5 en 6 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Art. 28. Dit Samenwerkingsakkoord treedt in werking van zodra de federale en de gewestelijke wetgevers hun instemming hebben gegeven. Het Akkoord wordt gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad door de diensten van de eerste minister, op aanvraag van de Partij waarvan de wetgever als laatste zijn instemming met het akkoord heeft gegeven.

des Ministres, le Gouvernement flamand, le Gouvernement wallon et le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale. Les frais de fonctionnement de la juridiction sont répartis selon la clé de répartition visée à l'article 20 de cet Accord, entre l'Etat fédéral, la Région flamande, la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale.

Art. 25. Le présent Accord de coopération est conclu pour une durée indéterminée. Chaque Partie contractante peut le dénoncer avec un préavis de six mois.

Art. 26. Au sein de la Conférence Interministérielle de l'Environnement élargie, les Parties contractantes s'accordent sur l'évaluation trisannuelle de la coopération fédérale et interrégionale, dans le cadre de cet Accord de coopération, basée notamment sur les rapports annuels de la Commission nationale Climat. La Conférence Interministérielle de l'Environnement élargie transmet son évaluation aux gouvernements respectifs.

Art. 27. Les différends qui surgissent entre les Parties contractantes à propos de l'interprétation ou de l'exécution du présent Accord de coopération, seront réglés dans le cadre de la Conférence Interministérielle de l'Environnement élargie. A défaut d'une solution, le différend sera soumis à une juridiction telle que visée à l'article 92bis, §§ 5 et 6, de la loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980.

Art. 28. Le présent Accord de coopération entrera en vigueur dès que les législateurs fédéral et régionaux auront marqué leur accord. L'Accord sera publié au Moniteur belge par les services du Premier ministre, à la demande de la Partie dont le législateur aura été le dernier à donner son accord.

14 -11- 2002

Opgemaakt te Brussel, op.....in zoveel exemplaren als er contracterende Partijen zijn.

14 -11- 2002

Etabli à Bruxelles, le .....en autant d'exemplaires qu'il y a de Parties contractantes.

De Vice-Eerste Minister en Minister van Mobiliteit en Vervoer

La Vice-Première Ministre et Ministre de la Mobilité et des Transports

I. DURANT

De Minister voor Leefmilieu

Le Ministre de l'Environnement

J. TAVERNIER

De Staatssecretaris voor Energie

Le Secrétaire d'Etat à l'Energie,

O. DELEUZE

De Minister-President van de Vlaamse Regering

Le Ministre-Président du Gouvernement Flamand

P. DEWAEL

De Vlaamse Minister voor Leefmilieu

La Ministre flamande de l'Environnement

V. DUA

De Vlaamse Minister voor Energie

Le Ministre flamand de l'Energie

S. STEVAERT

De Minister-President van de Waalse Regering

Le Ministre-Président du Gouvernement Wallon

J-C. VAN CAUWENBERGHE

De Waalse Minister voor Leefmilieu

Le Ministre Wallon de l'Environnement

M. FORET

De Waalse Minister voor Energie

Le Ministre Wallon de l'Energie

J. DARAS

De Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering

Le Ministre-Président du Gouvernement de Bruxelles-Capitale

F-X. de DONNEA

De Brusselse Minister voor Leefmilieu

Le Ministre Bruxellois de l'Environnement

D. GOSUIN

De Brusselse Minister voor Energie

Le Ministre Bruxellois de l'Energie

E. TOMAS

De Brusselse Staatssecretaris belast met Energie

Le Secrétaire d'Etat Bruxellois chargé de l'Energie

A. HUTCHINSON